

© Liv Latricia Habel, *Diasporan Daughters*, 2020

Ung dansk fotografi 2021

Undervisningsmateriale

Undervisningsmaterialet har til formål at formidle Fotografisk Centers udstilling samt give mulighed for læring i anderledes rammer. Materialet indeholder en række spørgsmål til hver kunstners værker og en række evaluerende spørgsmål i forhold til foto- og videokunst generelt samt udstillingens – og dens tematiserings indvirkning på eleverne.

Udstillingens undervisningsmateriale lægger op til at eleverne gennem udstillingens værker skal analysere og opdage måden historien er blevet præsenteret, samt hvordan vi ønsker at historien skal se ud i fremtiden. Eleverne vil få rig mulighed for at opdage andre måder at anskue verden på, hvilket de bedes tage kritisk stilling til ud fra egne holdninger og erfaringer. Undervisningen vil dermed kunne øge elevernes kulturelle bevidsthed og kritiske stillingtagen til emner, som er vidt debatteret i dag: historie, krop, køn, seksualitet, natur, sociale relationer, migration, funktionsnedsættelse.

Om undervisningsmaterialet

Undervisningsmaterialet har til formål at formidle udstillingen; *Ung Dansk Fotografi '21*, hvor gæstekurator er Louise Lassen Iversen fra udstillingsplatformen meter. Materialet henvender sig primært til grundskolens ældste elever samt gymnasie- og HF-klasser, og vil indeholde en række beskrivelser og arbejdsspørgsmål til de forskellige værker og tematikker, der indgår i udstillingen. Materialet lægger op til en bredere diskussion om historie, både som den der har været, men ikke mindst med et blik på den historie som kommer. Arbejdsspørgsmålene kan bruges samlet eller hver for sig alt efter niveau, sammenhæng og arbejdstid til rådighed.

Undervisningsmaterialet giver mulighed for undervisning i eksternt læringsmiljø.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Målgruppe

Undervisningsmaterialet er henvendt til grundskolens 7.-10. klassetrin, gymnasium/HF m.fl.

Faglig relevans

Dansk: Billedanalyse, tekstanalyse, filmanalyse, identitet, kultur

Samfunds-fag: Sociale og kulturelle forhold.

Billedkunst: Billedanalyse, æstetiske processer, materialitet og kuratering.

Kultur/kulturteori, politik, samfunds-faglige undersøgelsesmetoder

Historie: den vestlige historie, medicinsk historie, migration, kulturhistorie

Mediefag: Filmanalyse, audiovisuel analyse, receptionsanalyse

Både materialet og udstillingen egner sig også som del af tværfaglige forløb.

Læringsmål

Udstillingsmaterialet lader eleverne redegøre, analysere og reflektere over brugen af visuelle udtryksformer samt kritisk stillingtagen til udstillingens indhold. Derudover lægger undervisningsmaterialet op til refleksion over fotografiets funktion, udtryksform og potentialer. Det er undervisningsmaterialets ambition at aktivere og bevidstgøre eleven i sine oplevelser, samt i denne proces at styrke et refleksivt og kritisk blik hos eleven.

Om udstillingen

Ung dansk fotografi er en tilbagevendende udstillingsrække hvor yngre kunstnere får mulighed for at vise sin praksis for et bredere publikum. Udgangspunktet for udstillingsrækken er, at de unge igennem fotografiet, video og kamerabaseret kunst får lov til at vise hvad rører sig på fotokunstscenen her og nu.

Årets gæstekurator er Louise Lassen Iversen fra udstillingsplatformen meter, hvis profil er at være eksperimenterende, undersøgende og kritisk. Dette har Iversen taget med videre i udstillingen, hvor de unge kunstnere udfordrer og reflekterer over begrebet historie ved brug af forskellige formsprog.

De unge kunstneres værker samles i år omkring temaet historie. I udstillingen vil man opleve det at kigge tilbage i historien i form af minder og nostalgi samt gennem et kritisk blik på den vestlige (kunst) historie. Først når man kigger tilbage på historien, og forholder sig til det der foregår her og nu, kan man se fremad. Kunstnernes værker berører blandt andet to spørgsmål: hvem er det der får lov til at fortælle historien, og hvordan bliver den fortalt?

De seks udstillende fotografer og visuelle kunstnere er: Liv Laticia Habel, Tore Hallas, Mathieu J. H. Hansen, Signe Rohardt Lund, Michael C. Madsen og Luna Scales. I vidt forskellige billedsprog bevæger de sig alle i det fotografiske felt.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Før I ser udstillingen

Udstillingen inddrager unge kunstnere, der bruger kameraet i sin kunst. Det der binder kunstnerne sammen, er deres energi samt at værkerne på en eller anden måde forholder sig til udstillingens tematik: historie. De seks deltagende fotografer bruger kameraet til at behandle forskellige historier, både de personlige og generelle.

Hvad kan de unge kunstnere bidrage med i kunstverdenen?

Hvad betyder historie?

Hvad betyder det for en historie, hvem der fortæller og hvordan historien bliver fortalt?

Hvilken rolle tænker I kameraet kan have i historiefortælling?

Mens I ser udstillingen, skal I være opmærksomme på, at udstillingsdesignet skaber en transparens mellem værkerne. Prøv derfor at lægge mærke til hvordan de hænger og hvordan de relaterer sig til hinanden.

Om besøget

Undervisningsmaterialet kan bruges som inspiration eller danne forlæg for underviseren/lærerens egen plan. Ellers er det muligt at booke en omvisning ved en af Fotografisk Centers kunstfaglige medarbejdere. En omvisning varer typisk 50-60 minutter og koster 650 DKK i hverdage. Se hjemmesiden for mere information: fotografiskcenter.dk/rundvisning

Igennem materialet bliver der stillet forslag til arbejdsspørgsmål. Dette lægger op til, at I ser udstillingen i samlet flok. Alternativt kan eleverne deles op i mindre grupper og arbejde selvstændigt med forskellige værker eller fotografer. Derefter kan I alle diskutere fortolkningerne med hinanden.

Kunstnere:

Liv Latricia Habel

Om kunstneren:

Liv Latricia Habel (f. 1996) studerer fotojournalistik på Danmarks Medie- og Journalisthøjskole (DMJX). Hun har tidligere gået på KBH Film & Fotoskole, hvor hun også selvudgav fotobogen *Diasporan Daughters* (2020).

Latricia Habel har danske og afroamerikanske rødder, der afspejler sig i de tematikker hun er i berøring med i sin fotografiske praksis. På undersøgende og kritisk vis retter hun blikket mod minoritetsgrupper, der oftest er stærkt underrepræsenterede eller fremstår som ikke-synlige i vestlige medier og kunst(historie). Her genbesøger Latricia Habel blandt andet egne erindringer og personlige fortællinger, som hun sammenfletter med en større, diskursiv udlægning af især racialiserede mennesker.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Med referencer til både historiske og samtidige sorte bevægelser, anspores der i Latricia Habels værker en større institutionel kritik af måden hvorpå BIPOC (Black, Indigenous, and People of Color) behandles, omtales og repræsenteres i dag.

Foruden sin selvudgivelse har hun også bidraget til magasinet *At/a On Paper #1: Forplantninger* (2021), og har blandt andet samarbejdet med podcasten *A Seat At The Table*, teatret dansk dansk og teatret Mungo Park.

Liv Latricia Habel, *Diasporan Daughters*, 2020

Om værkerne:

Liv Latricias Habel bidrager i udstillingen med fem selvportrætter fra fotobogen *Diasporan Daughters*. Udover fotografier, indeholder bogen også fragmenter fra digtudgivelsen *Phenomenal Woman* af Maya Angelou, sangen *WAP* af Cardi B ft. Megan Thee Stallion samt navne på sorte kvinder, der har været offer for racistisk politivold med døden til følge fra *#SayHerName Report*. Teksterne udtrykker på forskellig vis hvordan man som kvinde skal stå op for sig selv og være stolt af den man er, samt at løfte kvinders femininitet og seksualitet. Navnene fra *#SayHerName Report* handler også om at kæmpe for, at sorte kvinder, som er ofre for politivold, ikke skal glemmes.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

De fem selvportrætter i udstillingen reflekterer både over de roller Latricia Habel ser sig selv i, og de roller samfundet har tillagt hende. Sammen skildrer de forskellige sider af hende selv. Fotografierne har samme stilistiske opsætning, hvor Latricia Habel enten sidder eller står. Det er i Latricia Habels påklædning og i fotografiernes lokation, at de differentierer sig. I det ene fotografi står Habel på en mark i en lilla kjole med håret løst, i et andet har hun fået basketballdragt på, og står på en basketballbane, og i et tredje står hun i en trappeopgang, iført et rødt antræk og bærer et tørklæde, som hun har fået af sin faster.

Liv Latricia Habel bruger den stereotypi som er af 'People of Color', og tager ejerskab over dem. Samtidig siger selvportræterne noget om en repræsentationsform der har genereret stereotyper gennem en endimensionel og ofte karikeret visningsstrategi og fortælling.

Diaspora er et ord, der beskriver en befolkningsgruppe, som frivilligt eller ufrivilligt, lever spredt udenfor et oprindelsesland, men som knyttes sammen via deres fælles relationer til dette land, dets kultur og/eller religion.

Arbejdsspørgsmål

Latricia Habel arbejder bl.a. i sine værker med identitet, stereotyper og fordomme. Hvordan oplever I, at dette kommer til udtryk i værkerne?

Vestlig kunst og populærkultur har været kritiseret for at være forbeholdt hvide kroppe, og at den repræsentation der har været af BIPOC (Black, Indigenous and People Of Color), har været fraværende og endimensionel i sin portrættering. Hvilken rolle mener I, at denne repræsentation har for egen selvforståelse?

Hvilke roller eller identiteter oplever I at andre tillægger jer som person? Er det sider I ser jer selv i, eller er det sider som I ikke mener stemmer overens med den I er? Tillægger I andre mennesker stereotyper?

Hvad tænker I om at det i historien og samfundet er et fravær af, eller hvis det er til stede, en ensformig, fremstilling af BIPOC? Hvad siger det om den historie og det samfund vi lever i?

Tore Hallas

Om kunstneren:

Tore Hallas (f. 1984) er uddannet billedkunstner med afgang i 2019 fra Det Kgl. Danske Kunstakademi. Han har udstillet nationalt og internationalt med både gruppe- og soloudstillinger. Hallas arbejder primært med video, fotografi og tekst, og er særligt optaget af tykthed, queerhed, religion og fotografisk refleksion. I sin kunstneriske praksis arbejder han blandt andet med tykthed som queerhed, og med religiøs og mytologisk ikonografi.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Han beskæftiger sig med sanselighed og kropslighed, hvilket kommer til udtryk i Hallas' cinematografiske billedsprog samt når billederne optræder som fysiske værker i eksempelvis udstillingsrum. Han anvender personlige fortællinger og erindringer, og stiller skarpt på fysiske forskydninger og symbolske undersøgelser. Hallas eksperimenterer med spejlinger og refleksioner af og med sine værker, hvilket også udgør en væsentlig del af publikums interaktion med værkerne.

Tore Hallas har modtaget flere priser, herunder Poul Erik Bech Fondens kunstpris (2019) og 15. Juni Fondens hæderspris (2019). Han er desuden udvalgt til Statens Kunstfonds to-årige karriereprogram 'Den unge kunstneriske elite' (2020).

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Tore Hallas, *Thanatos and his lover*, 2021

Om værkerne

Tore Hallas' fem fotografier er i sort/hvid, og motivet er fragmenterede kropsdele. Værkerne er ikke bare fotografier der er printet og indrammet, de er også skulpturelle og installatoriske. Glasset, som fotografierne er indrammet i, er reflekterende og dermed spejles omgivelserne i billedværkerne. I forlængelse af fotografierne står to skulpturer: den ene er et podium, hvor en lille mønt ligger på toppen og den anden er en skulptur sammensat af forskellige flag fra et fotostativ.

Thanatos er i græsk mytologi en Gud, som er søn af Nyx, der er guddommen for natten, og bror af Hypnos, søvnens guddom. Selv er Thanatos den 'stille døds' guddom. Sigmund Freud bruger Thanatos i sin psykoanalyse som dødsdriften, noget der fremkalder det selvdestruktive, og er modsat libido, der er livskraften eller det

seksuelle begær. I Hallas' værker bruges Freuds Thanatos, og skal forstås i sammenhæng med patologiseringen af den tykke krop. Sammenhængen kredser om den holdning og opfattelse af tykthed, der mener, at hvis man ikke foretager en livsstilsændring, vil man dø af de "livstilssygdomme", der er knyttet til det at være tyk. Dermed pålægges den tykke person et enormt ansvar for sig selv og sit eget liv.

Som serie handler værkerne om sorgen ved det at miste. Enten via den naturlige død i Thanatos, mønten på piedestalen, som i græsk mytologi blev brugt af afdøde for at betale en færgemand for at sejle dem trygt over til dødsriget, eller som fragmenterne af kropsdele i fotografiet som er den personlige sorgproces over patologiseringen af tykthed.

Arbejdsspørgsmål

Hallas' arbejde handler meget om døden og tabet, men også om hvordan vi som samfund behandler og betragter tykke kroppe – hvordan hænger disse to temaer sammen? Hvordan forbinder Hallas dem, og synes du den sammenstilling giver mening?

Hallas fotograferer kropsdele isoleret fra resten af kroppen, i sort/hvid, på en ensartet sort baggrund. Hvad gør denne præsentation ved måden du ser f.eks. en arm på, i forhold til hvordan du ser den i forlængelse af kroppen?

Hvorfor tror du, at Hallas valgte ikke at fotografere i farve? Hvad gør det ved den måde vi ser på kroppen på, at det er i sort/hvid? Hvad får sort/hvidt fotografi dig til at tænke på, og hvad gør den association ved dit syn på værket?

Mønten i "any coin for any ferryman" er en billig nickel-kopi af en antik mønt fra en tvivlsom hjemmeside med turist-bras. Dette billige, næsten værdiløse objekt er ved at blive placeret på en piedestal blevet til et kunstværk. Kan en billig souvenir være kunst på lige fod med f.eks. fotografier? Hvorfor, hvorfor ikke?

Mathieu J. H. Hansen

Om kunstneren:

Mathieu J. H. Hansen (f. 1987) er uddannet billedkunstner fra Det Kgl. Danske Kunstakademi (2021). Med sin kunstneriske praksis placerer han sig i krydsfeltet mellem film og elektronisk musik, hvor han lader sine film bevæge sig gennem atmosfæriske billed- og lydlandskaber. Ofte kredser filmene sig om personlige erindringer, som han fletter sammen med fiktive fortællinger i større, cinematiske opførelser. Det fremgår blandt andet, når han anvender personlige billedarkiver med hjemmevideoptagelser i samspil med fiktive, fortællende og filmiske virkemidler. Han er i tematisk berøring med tid, minder, oprindelse, natur og undergang.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Flere af Mathieu J. H. Hansens film er vist på en række kunstnerdrevne udstillingssteder, kunsthaller og festivaler både nationalt og internationalt.

Mathieu J. H. Hansen, Still fra *La Cinquième Saison/The Fifth Season*, 2021

Om værkerne:

I Hansens videoværk *La Cinquième Saison/The Fifth Season* er det første vi ser et maleri af Theodor Phillipsen fra 1909 med titlen "Bissevej". Køer, heste og gæs løber glade i naturen. Efterfulgt af det ser vi klip af idyllisk natur, fra en solskinsdag og senere til solnedgang, gamle klip fra et barndomshjem og området deromkring. Indimellem dukker klip af diorama op.

Diorama lyder måske ukendt, men du kender det egentlig godt. Det er gengivelser af virkeligheden, ofte af naturområder eller dyr, som er virkelighedsnære. Du har måske set det på naturhistoriske museer: et eksotisk dyr som står omgivet i et rum eller foran en væg der forestiller den natur de normalt lever i.

Videoen skildrer en forgængelighed. Vi ser klip af kunstnerens barndomshjem, og kunstnerens mors barndomshjem. Teksten i videoens begyndelse indikerer at det er et tab og en sorg der har været udgangspunkt for videoen. Titlen er en sang kunstnerens mor lyttede til i kunstnerens opvækst.

Videoværket handler i stor grad om nostalgi. Hansen har haft en længere undersøgelse af forståelsen af nostalgi, og har fundet ud at det har været forskellig opfattelse af nostalgi igennem tiderne. Blandt andet troede man på et tidspunkt at nostalgi var en knogle i kroppen, hvilket førte til at forskellige knogler i kroppen blev opereret ud for at finde "nostalgi-knoglen". Under flere af krigerne som har været i historien, hvor de militærudsendte havde enorm hjemve, troede man nostalgi smittede, fordi alle havde nostalgi. I Frankrig blev det i en periode på ca. 10 år forbudt at have kobjælder på køerne, fordi man troede det var lyden af kobjælder, der smittede de militærudsendte.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Derfor er maleriet *Bissevej* af Theodor Philipsen (1940) det første billede man ser i videoen, og indleder til Mathieu J. H. Hansens nostalgiske, næsten meditative, skildring af sit eget og sin mors barndom, og forholdet mellem mennesker og naturen.

Arbejdsspørgsmål:

Hansens film bruger film fra hans eget barndomshjem, hans mors barndomshjem og fra zoologisk museum. Hvorfor tror du, han har valgt lige disse tre spor? Hvorfor tror du, han har inkluderet optagelserne fra museet?

En af scenerne i filmen har et musikstykke som underlægning. Hvordan påvirker det hvad du ser, og hvordan du ser det? Hvorfor tror du, der ikke er musik andre steder?

Værkets titel betyder *Den Femte Årstid* og er også en sangtitel fra kunstnerens opvækst. Sangtitel eller ej, hvad hvilke associationer giver titlen dig? Hvordan påvirker de din læsning af værket? Behøver man at kende sangen for at titlen giver mening?

Signe Rohardt Lund

Om kunstneren:

Signe Rohardt Lund (f. 1992) er uddannet billedkunstner fra Det Fynske Kunstakademi med afgang i 2021. Hun har udstillet både i Danmark og Tyskland. Rohardt Lund arbejder primært installatorisk og skulpturelt, men anvender også adskillige andre medier i sin kunstneriske praksis. Ofte trækker hun på en selvbiografisk praksis, der også kan betyde en udforskning af egne erindringer og fortællinger.

Rohardt Lund lader sig fascinere af det umiddelbare hverdagsliv omkring sig, som hun gennem en kunstnerisk bearbejdelse udtrykker med værker, der appellerer til og interagerer med publikum. Hun er særligt optaget af taktile elementer, farver, former og bevægelser. Denne interesse går igen i Rohardt Lunds kunstneriske praksis, og kommer blandt andet til udtryk i værkserierne *Hot Fusion* (2018), *The Perfect Square Halt* (2020) og *Let's Go For a Joyride* (2021).

Signe Rohardt Lund, *Dolphins Swim so Fast It Hurts*, 2021

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Om værkerne

Signe Rohardt Lunds værker får vi indblik i erindringer om en opvækst i provinsen. Værkerne er kollager, hvor en grøn mark, delfiner, bade-dragter, hest og tilhørende udstyr, insekter, og rutsjebaner, både de på en legeplads og de i en forlystelsespark, danner motiver. Der er en nostalgi over værkerne, og motiverne kommer af Lunds fascination af fart. Måske er det de sjove ting fra barndommen, som hun henter frem: det at bade, være i forlystelsespark eller det at have en hest og være en "hestepige". Det kan også være oplevelser, som kan danne udgangspunkt for skrækoplevelser overfor vand, heste og rutsjebaner, der også kan være årsag til ubehagelige oplevelser.

Minder bærer historier, og minder er personlige. Nogle minder har man for sig selv, og nogle deler man med andre. Et minde vil altid være subjektivt. Måske har du oplevet et minde, hvor de forskellige involverede har haft forskellige versioner af mindet. Et minde man havde som barn, svarer måske ikke til forventningen når man genskaber mindet som voksen. Som barn havde man ikke det kritiske filter med sig i opdagelsen af verden.

Titlen lyder måske absurd, men er reel. Delfiner kan ikke svømme hurtigere end 54 km/t, fordi det da vil gøre ondt for dem at svømme på grund af alle nerverne i halen. Adrenalin gør næsten det samme med menneskekroppen. Nogle gange gør man noget, så man næsten får ondt i kroppen. Både det at ride hurtigt på en hest, køre med en forlystelse eller at hoppe fra en klippe i vandet. Titlen sammenfletter billederne med relationen og forholdet mellem mennesker og dyr.

**FOTO-
GRAFISK
CENTER**

Arbejdsspørgsmål:

Titlen til Signes Rohardt Lunds værker relaterer sig til at bevæge sig så hurtigt, at det gør ondt. Hvor skal det forstås i relation til de visuelle elementer, der er i værkerne (heste, svømmedragter, rutsjebaner, delfiner osv.)?

Hvordan mener I, at Signes værkstitel relaterer sig til udstillingens overordnet tematikker om minder og erindring?

Lunds værker adskiller sig fra det mere traditionelle fotografi. På hvilke punkter mener I, at de adskiller sig?

Hvad tænker I, der udgør et fotografi? Hvilke muligheder og begrænsninger mener I, det fotografisk medie kan rumme?

Michael C. Madsen

Om kunstneren:

Michael C. Madsen (f. 1991) er uddannet designer med en bachelorgrad i Visuel kommunikation fra Det Kgl. Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Design og Konservering (KADK) i 2016.

Madsen er en kunstner, der bevæger sig i spændingsfeltet mellem kunstfotografi og digitalt design. Hans praksis strækker sig både ind i den kunstneriske og kommercielle verden. Han har deltaget i flere gruppeudstillinger i Danmark og Frankrig på blandt andet *Copenhagen Photo Festival*, *24 BEAUBOURG* og *Space10*.

I Madsens kunstneriske praksis eksperimenterer han med farve, form, natur og iscenesættelser. Han arbejder i et hybridt felt, der trækker tråde til klassiske fotografiske genrer som landskabsbilleder og stilleben. Med en interesse for virkelighedsbegrebet, og hvad der erfares som virkeligt og uvirkeligt, skaber han nyfortolkninger af genrerne gennem digitale bearbejdelser.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Michael C. Madsen, *Red Water, White Bones*, 2021

Om værkerne:

En menneskeforladt natur lyser op i Madsens fotografier - bogstavelig talt. Det er ikke landskabsfotografier i den klassiske forstand, hvor idyllen bliver afbilledet. I større grad er der en antropocæn og dystopisk stemning over billederne. Kontrasten mellem lys og mørke er skarp, og lyset fremkalder en fornemmelse af, at det er noget der brænder. Lyset er elektrisk og på grænsen til blændende. Der lægges ikke skjul på det manipulerede og redigerede i Michaels værker.

I en tid hvor der stilles kritiske spørgsmål til, hvordan vi som mennesker behandler og påvirker vores klode, kan billederne ses som en forestilling af de resultater, som vil komme af påvirkningerne. Vil den øgende temperatur skabe et ørkenlandskab, hvor det der er tilbage af vækst, står i brand? Der hersker et tomrum i fotografierne - naturen er forladt eller overladt til sig selv.

Fotografierne er en fremstilling af en sammensmeltning mellem en indre og ydre opfattelse af, hvordan vi ser verden. Det konkrete vi ser, bliver tillagt de indre følelser som er i mødet med det konkrete. Værkerne fortæller også noget om den objektive og subjektive opfattelse af verden.

Arbejdsspørgsmål:

Hvis I skulle tillægge jeres indre opfattelser af naturen, ligesom Madsen gør, hvordan ville det komme til udtryk? Hvad ville man se? Eks. Farver, former, udtryk.

Billederne er menneskeforladte, hvorfor tror I de er det? Hvis I selv skulle placere jer ind i et af billederne, hvilket landskab ville I have lyst at være i? Hvilket har I ikke lyst at være i?

Hvad synes I om den nyfortolkning Madsen har skabt af naturen, og sæt det i kontrast til et klassisk landskabsfotografi eller maleri? Hvad synes I om at Madsen har efterredigeret og manipuleret billederne?

Kig på titlerne til værkerne. Passer de til værkerne? Forstår I titlerne? Hvis I selv skulle lave en titel til nogle af værkerne - hvad skulle de så hedde?

Værkerne hænger forskudt af hinanden, og også i forskellige niveauer, både højde og dybdemæssig. Hvad synes I om ophængningen af værkerne?

Luna Scales

Om kunstneren:

Luna Scales (f. 1992) er uddannet billedkunstner med afgang fra Det Kgl. Danske Kunstakademi i 2020. Flere af Scales' værker har været udstillet på adskillige gruppeudstillinger både nationalt og internationalt, og i 2019 havde hun en soloudstilling på Bonniers Konsthall i Stockholm, Sverige.

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Hendes kunstneriske praksis afspejler en gennemgående interesse for og reference til vestlig kunsthistorisk ikonografi, der kommer til udtryk gennem fotografier og videoer af især kvindekroppen, bevægelsesmønstre og blikretninger. Scales portrætterer ofte sig selv, hvor hun i sine værker leger med publikums forestillinger om kropslige funktionsnedsættelser. Heri stiller hun spørgsmål til netop disse forestillinger, og i den forbindelse rejses der også simultant en kritik af netop blikket på og forestillingen om kroppen.

Luna Scales har modtaget en række priser, herunder KE-prisen (2018), Poul Erik Bech Fondens kunstpris (2020) og Blixprisen (2020). Hun modtog Statens Kunstfonds arbejdslegat i 2021.

© Luna Scales, Still fra *Langsomme Bevægelser*, 2021

FOTO-
GRAFISK
CENTER

Om værkerne:

I kunsthistorien er nyklassicismen den periode, der direkte forsøger at tage tanker fra antikken og den romerske periode tilbage. På den tid var en atletisk krop skønhedsidealet. Den danske billedhugger Bertel Thorvaldsen er en af de store skulptører fra nyklassicismen, blandt andet fordi han skildrer skønhedsidealet, der er inspireret fra det romerske og græske, med en ro og stilhed. Måden *Eyelids* er filmet på og filmes, henter inspiration fra en kortfilm om Thorvaldsens statuer fra år 1949. Videoen undersøger blikket på og fremstillingen af kroppen.

Scales bruger sin krop i værkerne og fremhæver den funktionsnedsættende krop. Til alle tider, og i forskellige kulturer, er det en holdning til hvordan kroppen ser ud eller hvordan dens funktioner bør være. For eksempel blev den tykke krop før i tiden et tegn på velstand, fordi man havde råd til mad. Scales undersøger i sine værker fraværet af den funktionsnedsatte krop i kunsten og historien.

I *Langsomme bevægelser* understreger Scales, hvordan kroppens funktioner og bevægelser også påvirker opfattelsen af en krop. Sel-

vom Scales viser en krop, der er defineret som en 'funktionsnedsættende krop', er det ikke nødvendigvis det, vi ser. For i *Langsomme bevægelser* ser vi en krop, som både kan gå, sætte sig på en stol, ligge, tage en kjole og sko både af og på.

Arbejdsspørgsmål

I værket "Eyelids" bliver sprog fra den medicinske verden og en billedside, der tager inspiration fra kunsthistorien, stillet over for hinanden. Hvordan tror du denne kobling skal forstås? Har de to sider noget tilfælles, eller er de modsætninger?

I værket *Her feet are long, slender, platingrade* ser vi to fødder gengivet i en meget større skala end en naturtro gengivelse af føddernes størrelsesforhold. Gør størrelsen på billedet noget ved den måde du oplever det på? Hvorfor tror du, at kunstneren har besluttet at vi skal kigge opad på fødderne?

Kunstnerens ene video er optaget i noget, der ligner et museum, på en piedestal. Den anden i grønne omgivelser. Hvordan bidrager omgivelserne til opfattelsen af kroppen?

FOTO-
GRAFISK
CENTER